

METODA

Batii Strauss

**Aktywne słuchanie muzyki
w koncepcji Batii Strauss**

Małgorzata Koc

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	3
OPRACOWANE UTWORY	8
COUNTRY DANCE – GEORG FRIEDRICH HÄNDEL	10
KONTREDANS NR 5 – LUDWIG VAN BEETHOVEN	13
PRELUDIUM A DUR OP. 28 – FRYDERYK CHOPIN	16
WSKAZÓWKI	18

Cel metody Batii Strauss

Celem wychowania muzycznego jest między innymi rozbudzenie u dziecka zamiłowania do muzyki, kształcenie umiejętności słuchania prostych utworów muzycznych, a także uczenie śpiewania piosenek oraz kształtowanie wrażliwości muzycznej. Zajęcia umuzykalniające mają na celu rozwijanie dyspozycji muzycznych, takich jak: słuch wysokościowy, poczucie rytmu i tempa oraz pamięć muzyczna. Obcowanie z muzyką ma wartość emocjonalną, estetyczną, terapeutyczną i dydaktyczną. Stąd też tak duże znaczenie przypisuje się aktywnym formom wychowania muzycznego. Należy pamiętać, że obcowanie z muzyką nie może być przykrym doświadczeniem i męczącym obowiązkiem, lecz intensywnym, pełnym uroku doznaniem i przeżyciem dla dziecka.

O autorce metody

Na uwagę zasługuje coraz bardziej znana i stosowana w pracy z dziećmi metoda wprowadzania dziecka w świat muzyki klasycznej. Autorką metody aktywnego słuchania muzyki jest Batia Strauss, pochodząca z Izraela, pianistka, pedagog i nauczycielka fortepianu. Metoda ta pokazuje, w jaki sposób można przybliżyć dzieciom piękny, choć cały czas mało popularny, świat muzyki klasycznej. Sposób ten polega na słuchaniu utworu muzycznego, podczas którego dziecko podejmuje różne formy aktywności, takie jak: gra na instrumentach, taniec, melorecytacja, śpiew, zabawy ruchowe, rytmiczne, elementy dramy czy pantomimy.

Muzyka bliższa sercu

Słuchając wielokrotnie wybranego utworu i bawiąc się przy nim w różnorodny sposób, dziecko osłuchuje się z utworem muzycznym jakby mimochodem, bez zbędnego naprowadzania, tłumaczenia czy wprowadzania teorii. Okazuje się, że nie wiadomo kiedy, podczas różnych zabaw, utwór zapada dziecku w pamięć. Mimo wielokrotnego słuchania, muzyka nie traci swojej atrakcyjności. Wielokrotnie słuchana, staje się bliska i rozpoznawalna. Te różnorodne działania pozwalają kształtować wrażliwego odbiorcę, który „dopuszcza” do siebie także te mniej popularne gatunki muzyczne i przyswaja zawarte w nich piękno.

● Proponowane przez autorkę etapy pracy z utworem:

- ❶ Fabularyzowanie muzyki, połączone z prostymi ruchami rytmicznymi.
- ❷ Realizacja w tańcu lub zabawie ruchowej.
- ❸ Instrumentacja utworu.
- ❹ Połączenie tańca z instrumentacją.
- ❺ Rozmowa o muzyce.

❶ Fabularyzowanie muzyki połączone z prostymi ruchami rytmicznymi

Odgrywa bardzo ważną rolę. Otóż rytmiczna recytacja pomaga dzieciom koordynować mowę z ruchem oraz organizować i regulować te umiejętności. Zabawy rytmiczne aktywizują umysł, ciało, mobilizują do działania. Te proste rymowanki, wzmocnione rytmem, intonacją, poparte gestem i dotykiem przyciągają uwagę dziecka i są źródłem radości. Wielokrotnie powtarzane wzbogacają repertuar ruchów, motywują do czynności poznawczych, zapoznają z werbalnym i pozawerbalnym sposobem komunikowania się. Ruch i mowa wspierają się nawzajem, ułatwiając dziecku zapamiętanie kolejności ruchów i gestów wykonywanych ciałem lub palcami. Podczas pobudzania w mózgu obszaru odpowiedzialnego za motorykę małą – automatycznie, choć w sposób pośredni, doznaje pobudzenia obszar odpowiedzialny za mowę.

Realizacja w tańcu lub zabawie ruchowej

Przez ruch dziecko ma możliwość poznawania siebie samego, własnego ciała i własnych możliwości, oceniania swoich umiejętności, a także rozwijania wiary we własne siły. Odpowiednie ćwiczenia stymulują świadomość własnego ciała, rozwijają i korygują koordynację wzrokowo-słuchowo-ruchową. Ze względu na swoją wartość, ruch stanowi dominującą formę wychowania muzycznego w przedszkolu. Muzyka jest dziedziną sztuki, która doskonale wpływa na rozwój ruchowy dziecka, zaspokaja jego pierwotną i wrodzoną potrzebę ruchu. Powiązanie rytmu z wypowiedzianymi słowami przynosi dobre efekty. Kiedy dzieci rytmicznie maszerują, wypowiadając jednocześnie słowa krótkiego wierszyka lub grają na instrumencie perkusyjnym, czują rytm wieloma zmysłami. To polisensoryczne oddziaływanie skutecznie wpływa na kształtowanie ich poczucia rytmu.

Ruch, proponowany dzieciom na tym etapie metody, to nie nauka tańca, to aktywizowanie dziecka często poprzez odtwarzanie ruchu pokazywanego przez nauczyciela, który bawi się razem z dziećmi. Przy boku nauczyciela dziecko z łatwością wykonuje proponowaną aktywność ruchową. Ruch to także często samodzielna improwizacja słyszanej muzyki. Zainspirowane rytmem i muzyką dzieci kontynuują ruchową wypowiedź po swojemu, co ma szczególne znaczenie w kształtowaniu twórczej postawy dziecka.

3

Instrumentacja utworu

Dzieci bardzo lubią grać na instrumentach. Zainteresowanie dźwiękami wykazują już od najmłodszych lat. Instrumenty najczęściej stosowane w przedszkolu to instrumenty perkusyjne, takie jak: bębenek, tamburyn, grzechotka zwana też marakasem, kołatka, drewnienka – inaczej klawesy, trójkąt, tarka, talerze, janczary, tonbloki. Instrumenty o określonej wysokości dźwięków to dzwonki diatoniczne lub chromatyczne, ksylofony, metalofony, pianino, flet czy flażolet. Aby zapewnić możliwość grania na wybranych instrumentach podczas zabaw rytmicznych lub instrumentacji piosenki, warto zgromadzić po kilka egzemplarzy tych instrumentów. Wykorzystywanie instrumentów w przedszkolu sprzyja kształtowaniu wrażliwości dziecka na barwę dźwięków, rozwijaniu poczucia rytmu. Wpływa na koncentrację uwagi, służy dostrzeganiu różnic w wysokości dźwięków i kierunku linii melodycznej, rozwija inwencję muzyczną i wyobraźnię. Gra na instrumentach podnosi sprawność fizyczną i koordynację wzrokowo-słuchowo-ruchową, wywołuje dobre samopoczucie, entuzjazm oraz pobudza aktywność.

Podczas wspólnej gry na instrumentach dzieci podporządkowują się dyrygentowi, czekają na swoją kolejność, uczestniczą we wspólnej przyjemności grania, mają poczucie sukcesu i zadowolenia. Najczęściej utwór powtarzany jest na tym etapie tyle razy, ile grup instrumentów jest przydzielonych do danego utworu. To dlatego, że dzieci chcą zagrać na każdym instrumencie. To jest naturalna sytuacja, sprzyjająca wielokrotnemu słuchaniu opracowywanego utworu. Doświadczenie pokazuje, że po trzecim etapie aktywnego słuchania muzyki utwór muzyczny był odtwarzany już kilkanaście razy, a dzieci wciąż chciały się przy nim bawić.

4

Połączenie tańca z instrumentacją

To etap, w którym dzieci prezentują zdobyte umiejętności. Często wykorzystuje się taki pokaz umiejętności podczas przygotowanej w przedszkolu uroczystości, spotkania z rodzicami, bądź dla samej przyjemności wspólnego muzykowania w grupie. Dzielimy wtedy dzieci na dwa zespoły. Jeden jest orkiestrą, a drugi to tancerze. Jednoczesny pokaz instrumentacji wykonywanej przez dzieci z tańcem lub zabawą ruchową robi zawsze wrażenie na odbiorcach.

5

Rozmowa o muzyce

Piątego etapu wymienionego w metodzie aktywnego słuchania według Batii Strauss nie należy traktować jako oddzielnego działania czy oddzielnego zajęcia. O muzyce należy rozmawiać bezpośrednio, na bieżąco, gdy dzieci słuchają muzyki i nabywają doświadczenia podczas rytmizacji, ruchu w przestrzeni czy gry na instrumentach. Odwołujemy się zawsze do tego co się działo, w czym dzieci uczestniczyły. Etap został wymieniony jako piąty, aby o nim nie zapomnieć. Rozmawiamy z dziećmi o budowie utworu, dzieci rozpoznają i nazywają dynamikę, tempo, charakter muzyki, wysokość dźwięków, opowiadają o swoich uczuciach, których doznawały podczas słuchania utworu. Zastanawiają się, jakie instrumenty mogą wykorzystać podczas instrumentacji danego utworu.

Gdy rytm połączony jest z mówieniem, śpiewaniem, grą na instrumentach czy aktywnością ruchową, odczuwana jest przyjemność zachęcająca do ponownej zabawy. Powtarzanie zabaw przy pozytywnym nastawieniu i radosnej atmosferze, kształtuje koordynację ruchów, koncentrację, podzielność uwagi, szybką orientację oraz reakcję ruchową.

W tym rozdziale znajdują się rozpisane propozycje interpretacji utworów.

Jak odczytywać zapisy opracowanych utworów

W teorii muzyki funkcjonuje pojęcie formy muzyki. W dużym uproszczeniu jest to sposób opisywania ogólnej budowy utworu. W przygotowanych aranżacjach wprowadziliśmy autorski podział budowy utworu pod kątem metodycznym, który zainspirowany jest formami muzyki, ale nie zawsze jest ich bezpośrednim odzwierciedleniem.

Jak odczytywać zapis budowy utworu pod kątem metodycznym

A — Wielkie litery (A, B, C, D...) opisują części główne utworu.

a — Małe litery (a, b, c, d...) opisują podczęści części głównych.

B' — Jeżeli jakimś fragmentom utworu towarzyszy taka sama litera, oznacza to, że są takie same. Jeżeli w zapisie obok litery pojawia się prim ('), oznacza to, że te części tekstu są do siebie podobne, ale nie są takie same. Fragmenty utworu oznaczone odmiennymi literami – różnią się od siebie.

c'

— Liczba ze znakiem wielokrotności poprzedzająca oznaczenie danej części wskazuje, ile razy fragment musi być powtórzony.

2 x

	reprezentują ćwierćnuty
	reprezentują ósemki
	reprezentują tryl

W zapisie powtarzany jest element melorecytacji, nie ma konieczności, by dzieci zawsze go powtarzały. Wierszyk, rymowanka pomagają w orientacji w utworze, ale z czasem ich recytacja zamienia się na mowę wewnętrzną (mówienie w myślach).

Country Dance – Georg Friedrich Händel

opracowanie wedle pomysłu Batii Strauss

1

PROSTE RUCHY RYTMICZNE

Ustawienie – dzieci siedzą na krzesłkach na obwodzie koła

Budowa utworu pod kątem metodycznym – A, B, A

A	B	A
a a' b b	c c' d d	a a b b

A

a

Wirujemy, wirujemy

W jedną stronę wirujemy

Młynek oburącz z dołu do góry.

W jedną stronę wirujemy, wirujemy tak

W drugą stronę wirujemy

a'

W drugą stronę wirujemy

Młynek oburącz z góry do dołu.

W drugą stronę wirujemy, wirujemy tak

Ręce rozchodzą się

Młynek oburącz z góry do dołu.

I schodzą się

Zbliżamy ręce do siebie,
energicznie zatrzymujemy.

2 x b

I każdy sobie rzepkę skrobie

Rękoma punktujemy, na przemian
– raz jedną dłońią, raz drugą.

Bum tarara bum

B

c

Maszerują, maszerują, maszerują tak

I wachlarzyk w jedną stronę

Maszerujemy siedząc,
klaszczyemy o kolana.

W jedną stronę tak

Maszerują, maszerują, maszerują tak

c'

I wachlarzyk w drugą stronę

Klaszczemy oburącz i zataczamy
koło z jednej strony na drugą.

W drugą stronę tak

I jedna noga bum

Przytup jedną nogą,
uderzenie dłońią w udo.

2 x d

I druga noga bum

Przytup drugą nogą,
uderzenie dłońią w udo.

I każdy sobie rzepkę skrobie

Rękoma punktujemy, na przemian
– raz jedną dłońią, raz drugą.

Bum tarara bum

A

Powtórzenie sekwencji A.

2

REALIZACJA W TAŃCU

Ustawienie – pary stoją swobodnie, w odstępach

Budowa utworu pod kątem metodycznym – A, B, A

A	B	A
a a' b b	c c' d d	a a b b

A

a

*Wirujemy, wirujemy**W jedną stronę wirujemy**W jedną stronę wirujemy, wirujemy tak*Prawe dłonie złożone,
druga dłoń w górze – wiatraczki.

a'

*W drugą stronę wirujemy**W drugą stronę wirujemy**W drugą stronę wirujemy, wirujemy tak*Lewe dłonie złożone,
druga dłoń w górze.

2 x b

Ręce rozchodzą się

Oddalamy się od siebie.

I schodzą się

Zbliżamy się do siebie.

*I każdy sobie rzepkę skrobie**Bum tarara bum*

Obrót wokół własnej osi.

B

c

*Maszerują, maszerują, maszerują tak**I wachlarzyk w jedną stronę**W jedną stronę tak*Maszerujemy w miejscu.
Klaszczemy oburącz, zataczając
koło z jednej strony na drugą.

c'

*Maszerują, maszerują, maszerują tak**I wachlarzyk w drugą stronę**W drugą stronę tak*Maszerujemy w miejscu.
Klaszczemy oburącz, zataczając
koło z jednej strony na drugą.

2 x d

*I jedna noga bum*Przytup jedną nogą,
uderzenie dłonią w udo.*I druga noga bum*Przytup drugą nogą,
uderzenie dłonią w udo.*I każdy sobie rzepkę skrobie**Bum tarara bum*

Obrót wokół własnej osi.

A

Powtórzenie sekwencji A.

3

GRA NA INSTRUMENTACH

Ustawienie – dzieci siedzą w półkolu na krzeselkach

Instrumenty – trójkąty, klawesy lub pudełka akustyczne, bębenki

Budowa utworu pod kątem metodycznym – A, B, A

A	B	A
a a' b b		a a' b b

A

a

dzwonki, tulipany

a'

klawesy

2 x b

dzwonki, tulipany

klawesy

razem dzwonki i klawesy

4 x B

B

bębny

A

Powtórzenie sekwencji A.

4

GRA NA INSTRUMENTACH I REALIZACJA W TAŃCU

Łączymy dwa wcześniejsze etapy. Jedna grupa jest orkiestrą, druga wykonuje poznany taniec. Następnie zamieniamy się rolami.

Kontredans nr 5 – Ludwig van Beethoven

Budowa utworu pod kątem metodycznym – A, B, C, A, B

1

PROSTE RUCHY RYTMICZNE

Ustawienie – dzieci siedzą na krzesłkach na obwodzie koła

4 x

A

Dzisiaj będzie ładny dzień

Tupiemy jedną i drugą nogą.

Więc uśmiechnij do nas się

Klaszczemy w ręce.

2 x

B

Czarne chmury, smutek wielki

Klaszczemy, rozłączając dłonie i zakreślając nimi dwa koła.

Niech pękają jak bąbelki

Klaszczemy, rozłączając dłonie i zakreślając nimi dwa koła.

Dzisiaj będzie ładny dzień

Tupiemy jedną i drugą nogą.

Więc uśmiechnij do nas się

Klaszczemy w ręce.

2 x

C

Wszystkie smutki i smuteczki

Uderzamy o kolana.

Powrzucaamy dziś do rzeczki

Uderzamy o kolana.

Dzisiaj będzie ładny dzień

Tupiemy jedną i drugą nogą.

Więc uśmiechnij do nas się

Klaszczemy w ręce.

2 x

A

Dzisiaj będzie ładny dzień

Tupiemy jedna i druga nogą.

Więc uśmiechnij do nas się

Klaszczemy w ręce.

B

Czarne chmury, smutek wielki

Klaszczemy, rozłączając dłonie i zakreślając nimi dwa koła.

Niech pękają jak bąbelki

Klaszczemy, rozłączając dłonie i zakreślając nimi dwa koła.

Dzisiaj będzie ładny dzień

Tupiemy jedną i drugą nogą.

Więc uśmiechnij do nas się

Klaszczemy w ręce.

2

REALIZACJA W TAŃCU LUB ZABAWIE RUCHOWEJ

Ustawienie – dzieci stoją w parach naprzeciwko siebie w różnych miejscach w sali

!

Budowa utworu pod kątem metodycznym – A, A', B, B', C, A, A', B

2 x

A

*Dzisiaj będzie ładny dzień*Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie,
stojąc w parach twarzą do siebie.*Więc uśmiechnij do nas się*

Rozchodzimy się, wykonując 4 kroki do tyłu.

A'

Dzisiaj będzie ładny dzień

Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie.

Więc uśmiechnij do nas się

I schodzimy się, wykonując 4 kroki do przodu.

B

*Czarne chmury, smutek wielki*Tupiemy nogą, klaszcząc jednocześnie przed sobą.
Rozsuwamy szeroko ręce, zataczając koło 2 x.*Niech pękają jak bąbelki*Tupiemy nogą, klaszcząc jednocześnie przed sobą.
Rozsuwamy szeroko ręce, zataczając koło 2 x.*Dzisiaj będzie ładny dzień*

Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie.

Więc uśmiechnij do nas się

Rozchodzimy się, wykonując 4 kroki do tyłu.

B'

*Czarne chmury, smutek wielki*Tupiemy nogą, klaszcząc jednocześnie przed sobą.
Rozsuwamy szeroko ręce, zataczając koło 2 x.*Niech pękają jak bąbelki*Tupiemy nogą, klaszcząc jednocześnie przed sobą.
Rozsuwamy szeroko ręce, zataczając koło 2 x.*Dzisiaj będzie ładny dzień*

Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie.

Więc uśmiechnij do nas się

I schodzimy się, wykonując 4 kroki do tyłu.

2 x

C

*Wszystkie smutki i smuteczki*Stoimy naprzeciw siebie i jedna osoba z pary
obiega drugą wokół.*Powrzucamy dziś do rzeczki*Stoimy naprzeciw siebie i jedna osoba z pary
obiega drugą wokół.*Dzisiaj będzie ładny dzień*Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie,
stojąc w parach twarzą do siebie.*Więc uśmiechnij do nas się*

W miejscu wykonujemy 4 kroki.

A*Dzisiaj będzie ładny dzień*Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie,
stojąc w parach twarzą do siebie.*Więc uśmiechnij do nas się*

Rozchodzimy się, wykonując 4 kroki do tyłu.

A'*Dzisiaj będzie ładny dzień*

Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie.

Więc uśmiechnij do nas się

I schodzimy się, wykonując 4 kroki do przodu.

B*Czarne chmury, smutek wielki*Tupiemy nogą, klaszcząc jednocześnie przed sobą.
Rozsuwamy szeroko ręce, zataczając koło 2 x.*Niech pękają jak bąbelki*Tupiemy nogą, klaszcząc jednocześnie przed sobą.
Rozsuwamy szeroko ręce, zataczając koło 2 x.*Dzisiaj będzie ładny dzień*

Klaszczemy rytmicznie 4 x w dłonie.

Więc uśmiechnij do nas się

Rozchodzimy się, wykonując 4 kroki do tyłu.

3**GRA NA INSTRUMENTACH**

Instrumenty – tamburyna, dzwonki, tulipany, talerze, klawesy

Budowa utworu pod kątem metodycznym – A, B, C

4 x**A**

bębenki

dzwonki, tulipanki

B

tamburyna

C

klawesy

4**GRA NA INSTRUMENTACH I REALIZACJA W TAŃCU**

Dzieci podzielone są na dwa zespoły. Jeden gra na instrumentach, drugi tańczy.

Preludium A dur op. 28 – Fryderyk Chopin

Budowa utworu pod kątem metodycznym – A, B, C, D

1

PROSTE RUCHY RYTMICZNE

Ustawienie – dzieci siedzą w półkolu lub stoją swobodnie, w odstępach

Pomoce – płatki kosmetyczne, czapeczki z papieru, kolorowe frotki lub nakrętki po soczkach

Zabawa wyrażana gestami pt. *Tancerki*.

Dwa palce wskazujące to są dwie tancerki. Zakładamy na palce kolorowe gumeczki lub przyozdabiamy sukienkami z kółeczek. Dzieci ilustrują paluszkami za osobą prowadzącą treść wierszyka, dopasowując ruch do rytmu muzyki i wypowiedzianych słów.

A

Dwie laleczki małe

Unosimy dwa palce w górę.

Tańczą doskonale

Kołyszymy palcami raz w lewo, raz w prawo.

B

Ładnie się kołyszą

Kołyszymy palcami raz do przodu, raz do tyłu.

Gdy muzykę słyszą

Zbliżamy delikatnie palce do siebie.

C

Pięknie wciąż wirują

Zataczamy palcami kółka.

Zgrabnie podskakują

Unosimy palce naprzemian w górę.

D

Wszystkim się kłaniają

Zginamy palce.

Do tańca zapraszają

Wykonujemy gest zapraszania.

2

REALIZACJA W TAŃCU

Ustawienie – dzieci stoją swobodnie, w odstępach, następnie poruszają się w rytm muzyki. Na pauzę w muzyce stają nieruchomo lub przyjmują pozę wymyślonych figurek. Po chwili idą dalej.

3

GRA NA INSTRUMENTACH**Ustawienie** – dzieci siedzą w półkolu na krzeselkach**Instrumenty** – dzwonki tulipany, kastaniety, drabinki bambusowe lub jakiegokolwiek dzwonki diatoniczne**A**

I grupa		trójkąty – ukłon
---------	---	------------------

B

II grupa		grzechotki – ukłon
----------	---	--------------------

C

III grupa		kołatki – ukłon
-----------	---	-----------------

D

IV grupa		żabki/tarki – ukłon
----------	---	---------------------

4

GRA NA INSTRUMENTACH I REALIZACJA W TAŃCU

Całą grupę dzieci dzielimy na dwa zespoły. Pierwszy zespół będzie orkiestrą, drugi porusza się w rytm muzyki. Na pauzę w muzyce dzieci z pierwszej grupy kłaniają się, a dzieci z drugiej grupy stają w tym czasie nieruchomo.

● Przydatne wskazówki w pracy metodą aktywnego słuchania muzyki

- Należy przemyśleć organizację poszczególnych etapów pracy z utworem muzycznym. Przy zabawach rytmicznych i instrumentacji warto, aby dzieci siedziały w półkolu na krzeselkach. Każde z nich ma wtedy wyznaczoną przestrzeń, nie zasłania nikomu i samowszystkowidzi. Podczas zabaw ruchowych w przestrzeni warto zastanowić się, czy ustawić dzieci w rozsypce, w rzędzie czy w kole.
- Stosujmy jak najwięcej melorecytacji związanych z fabułą prowadzonej zabawy. Wprowadzeniem do fabuły może być rozmowa, wierszyk, opowiadanie, krótka inscenizacja lub konkretny środek dydaktyczny, np.: gazeta, chusteczka, wachlarzyk, taśma gumowa czy wstążeczka. Prowadźmy rytmiczną melorecytację, wykorzystując wybrane słowa, krótkie wierszyki, przysłowia lub proste zdania, włączając przy tym w miarę możliwości dzieci.
- Wskazane jest, by samemu dobrze poznać utwór muzyczny, który wybierzemy do wspólnej zabawy. Trzeba wielokrotnie osłuchać się z nim, rozpoznać i usłyszeć jego budowę. Dobrać wyraźne i konkretne ruchy do zabawy ruchowo-rytmicznej, zastosować odpowiednią intonację i mimikę podczas rytmicznego wypowiedzania dobranego tekstu.
- Poprzez stosowanie różnych środków dydaktycznych – chusteczki, taśmy gumowe, folię czy patyki – łatwiej zainteresować dzieci proponowaną zabawą.
- Wprowadzając etap gry na instrumentach perkusyjnych, dzieci powinny być wcześniej zapoznane z danym instrumentem, nie powinny widzieć instrumentu pierwszy raz podczas wspólnej instrumentacji. Zmieniamy także instrumenty, aby uniknąć znużenia wśród dzieci. Warto zapoznawać dzieci z instrumentarium Orffa (bębenki, tamburyna, kołatki, grzechotki, trójkąty, dzwonki melodyczne), a także prostymi instrumentami melodycznymi, jak dzwonki diatoniczne, chromatyczne, flecik prosty, bum bum rurki itp. Wskazane jest także wprowadzanie dzieci w świat innych instrumentów muzycznych.

- Podczas instrumentacji możemy wykorzystywać instrumenty zrobione przy współudziale dzieci – grzechotki, klawesy, kije deszczowe, instrumenty szarpane, bębenki itp.
- Podczas gry na instrumentach perkusyjnych należy zwracać uwagę na estetykę wydobywanych dźwięków, a także na estetykę poruszania się dzieci podczas maszerowania, biegania, podskoków czy innych proponowanych aktywności.
- Podczas wszystkich etapów aktywnego słuchania muzyki, wspólnych zabaw, a także pokazów, nauczyciel powinien występować razem z dziećmi – w roli dyrygenta bądź uczestnika tańca lub zabawy ruchowej.
- Dobieramy utwory o przejrzystej formie, budowie znanej i rozumianej przez samego nauczyciela, trwające około 2–3 min.
- Zabawy i podejmowane aktywności powinny być traktowane poważnie, w przemyślany sposób i dostosowane do możliwości rozwojowych dzieci, z którymi pracujemy.

Ogromną zaletą metody aktywnego słuchania muzyki jest to, że nauczyciel chcący tą metodą pracować, nie musi mieć wykształcenia muzycznego. Wystarczy, że ma poczucie rytmu, lubi muzykę i chce rozwijać predyspozycje muzyczne u swoich wychowanków. W trakcie pracy z utworem nauczyciel sam decyduje o doborze instrumentów, sam dobiera gesty, ruch oraz słowa, zdania lub wierszyki do rytmicznego wypowiadania słów i poruszania się. Powinien czuć to, czego chce dzieci nauczyć. Pomocą w realizacji metody na początku przygody z muzyką klasyczną są szkolenia warsztatowe, które ułatwiają własną edukację na tym elementarnym poziomie.

